

[Henry Christensen.]

holdt erhvervslivets investeringer nede, hvad jeg har bemærket at handelsministeren, jeg tror ved nytårstide, udtalte stærke betænkeligheder ved? Har man ingen bekymringer i regeringen, hvad dette angår?

Det er jo baggrunden for, at vi i venstre har ønsket at fremme et arbejde — og jeg takker for, at dette sker — der giver mulighed for planlægning både af et anlægsbudget og et driftsbudget. Men vi kommer til at sammenholde det med kapacitetsmulighederne, og regeringen kommer også til at være med til at tage et sagligt ansvar og foretage en vurdering heraf.

Jeg vil tilføje endnu en ting i den forbindelse: vi kommer også til at intensivere bestræbelserne for at opnå en virkelig rationalisering af den store statsadministration, vi har, en rationalisering med henblik på at søge opgaverne løst mere effektivt og altså mere økonomisk; og vi kommer til at gøre en stærkere indsats herfor end den, vi hidindtil har oplevet, trods nedsættelse af administrationsråd og andre foranstaltninger. Jeg tror, det bliver nødvendigt at tage disse ting alvorligt.

Jeg vil til ministerens udtalelse om fremgangsmåden sige, at det, som for os er afgørende — og det ønsker vi at holde fast på — det er, at der fra regeringens side i det høje ting fremlægges en samlet plan til en indsats for bekæmpelse af den inflatoriske udvikling, og at den fremlægges så tidligt, at folketinget kan nå at behandle den, inden folketinget sendes på sommerferie. Der må sikres folketinget en rimelig tid til og rimelige muligheder for at behandle disse alvorlige problemer, de alvorligste, dansk økonomi er stillet over for. Muligheden for at opnå dette vil være afgørende for venstres holdning til sagens videre behandling.

Peter Nielsen: Jeg skal ikke tage meget af det høje tings tid, ikke fordi jeg ikke anser hele dette spørgsmål for at være af yderste vigtighed, men fordi der jo er nedsat et sagkyndigt udvalg til behandling af problemet; det har ikke afgivet sin betænkning endnu, og først når den kommer, kan man lave de såkaldte antiinflationplaner.

Når jeg altså ikke skal sige mange ord,

er det ikke, fordi jeg ikke anser spørgsmålet for at være af den største vigtighed; jeg er klar over, at en inflation rammer først og fremmest dem, der må leve fra hånden i munden, den rammer først og fremmest lønmodtagerne, og derfor er det ganske klart, at mit parti er meget interesseret i problemet. Men jeg advarer alligevel imod, at man begynder med nogen som helst katastrofeteori, at man taler om patienten, der er syg, der skal helbredes o. lign. Vi lever i virkeligheden i et godt og sundt samfund, produktionen og alting er i fremgang, og det er vel mange gange denne fremgang, der bevirker en vis inflation.

Men det er dog alligevel værd at gøre opmærksom på, at inflation jo er noget, man desværre har kendt altid. Jeg har i hvert tilfælde kendt den i al den tid, jeg har levet. Det er vel navnlig krigene, der sætter gang i den, idet de ligefrem udhuler — hvad skal man sige — realværdierne. Det er altid efter krigene, den første verdenskrig, den anden verdenskrig, at der er kommet gang i inflationen, og det er jo ikke et specielt dansk fænomen, selv om altså vi har haft større prisstigninger her i Danmark i de sidste år, end man har i andre lande.

Men så kommer jo det spørgsmål: når den ligning, man har, altid skal gå op, når værdien af produktionen skal være lig med værdien af forbrug og investeringer, hvad kan man så i et liberalistisk samfund gøre? Ja, man kan lade ligningen løse sig selv, det kan ske ved nedsatte investeringer og ved nedsat forbrug, altså gennem en vis inflation. Det, vi hidtil har foretaget, har egentlig været en kedelig omgang, som det har været kedeligt at skulle tage ansvar for, idet man jo har dempet forbrugsudvidelserne ved de såkaldte buketter.

Man kan naturligvis godt stå og sige, at regeringens finanspolitik har spillet fallit — det er vistnok at lade gå inflation i ord — men hvis den ikke har været tilstrækkelig, så har det jo altid haft en sammenhæng med, at man fra anden side har barberet disse buketter for stærkt. Der er ikke nogen i vort parti, der kan lide dette at virke prisfordyrende gennem buketter, afgifter o. lign., og vi har intet imod, hvis man på grundlag af en såkaldt anti-